

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **L. H.**, zastoupeného JUDr. Zdeňkou Friedelovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Hrabová, Místecká 258, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 17.10.2016 sp. zn. DSH/14052/2016/Blá, č.j. MSK 64909/2016, **o dopravním přestupku,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 17.10.2016 sp. zn. DSH/14052/2016/Blá, č.j. MSK 64909/2016 žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy změnil rozhodnutí Magistrátu města Havířova, správního odboru č.j. MMH/4845/2016-16 ze dne 1.4.2016 tak, že snížil výši pokuty z 6 000 Kč na 5 000 Kč; dále žalovaný vypustil celou část výroku pod označením II. týkající se

zastavení řízení ve věci porušení ust. § 17 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu. Ve zbytku pak žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahuje tyto výroky:

- I. Žalobce je vinen tím, že dne 11.1.2016 kolem 13:10 hod. v Horní Suché na ul. Stonavská (sil. II/475) poblíž odbočky na Nový Svět jako řidič motorového vozidla Peugeot 207, RZ X, předjížděl nákladní motorové vozidlo,

- 1) před které se nemohl bezpečně zařadit, neboť se v protisměru nacházelo protijedoucí motorové vozidlo,

čímž z nedbalosti porušil § 17 odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu,

- 2) a přitom omezil řidiče protijedoucího motorového vozidla, který musel náhle změnit směr své jízdy ke krajnici, aby nedošlo k dopravní nehodě vozidel,

čímž z nedbalosti porušil § 17 odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu,

tedy porušením výše uvedených ustanovení spáchal naplněním skutkové podstaty přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu.

- II. Řízení ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod (pozn. krajského soudu – chybí uvedení bodu „7“) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit žalobce tím, že dne 11.1.2016 kolem 13:10 hod. v Horní Suché na ul. Stonavská (sil. II/475) poblíž odbočky na Nový Svět jako řidič motorového vozidla Peugeot 207, RZ X, předjížděl nákladní motorové vozidlo v místě, kde neměl před sebe rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému předjetí, neboť začal předjíždět v zatáčce mezi autobusovou zastávkou Stonava, Nový Svět u Bulače a odbočkou na Nový Svět, čímž měl porušit § 17 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu, správní orgán podle § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích zastavil, neboť spáchání skutku, o němž se vedlo řízení, nebylo žalobci prokázáno.

V souvislosti s vyslovením viny pod bodem I. byla žalobci uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč.

Žalobce proti rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které namítal, že výrokem II. bylo rozhodnuto o zastavení přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu, tedy pro skutek, za který byl žalobci uložen výše uvedený trest a to i přesto, že se tohoto skutku dopustil toliko jedním jednáním ve stejný den a hodinu. Takovýto výrok činí rozhodnutí zmatečným a nepřezkoumatelným. Žalobce se dopustil v daný den a hodinu toliko jednoho jednání, které mohlo být hodnoceno toliko jako jeden přestupek, o němž mělo být rozhodnuto výrokem o vině a trestu. O tomto jednání nemohlo být rozhodnuto tak, že současně bude obviněný z přestupku

shledán vinným ze spáchání přestupku a současně bude rozhodnuto o zastavení řízení ve vztahu ke stejné skutkové podstatě přestupku. Způsob, jakým správní orgán rozhodl, činí rozhodnutí vadným, neboť odvolání nebylo podáváno do výroku II. předmětného rozhodnutí a odvolací orgán nebyl oprávněn o tomto výroku sám rozhodovat, nýbrž měl předmětné rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. Dále žalobce namítal, že správní orgán na jedné straně dává za pravdu policistům, na druhé straně žalobci, kdy je zcela evidentní, že jednu část výpovědi [porušení § 17 odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu] ve vztahu k danému jednání od části druhé [porušení § 17 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu] není možné od sebe oddělit, neboť se jednalo o jedno jednání a jestliže na jedné straně správní orgán vzal za neprokázané, kde došlo k započetí manévru předjíždění, nemohl vzít za prokázané omezení řidiče v protisměru. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání, v němž argumentoval zejména tím, že mu vina nebyla prokázána, že odvoláním napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a navrhoval, aby bylo zrušeno a ve věci bylo provedeno další dokazování znaleckým posudkem z oboru doprava, který může jako jediný objektivně situaci na místě vyhodnotit. Současně žalobce poukázal na skutečnost, že policisté oznámili spáchání zcela jiného přestupku. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že naplnění skutkové podstaty přestupku bylo prokázáno výslechy policistů a to i přesto, že skutkový děj se stal jedním jednáním žalobce a v jedné části byly výpovědi policistů vzaty jako důkaz, prokazující vinu žalobce a v druhé části byly tyto výpovědi shledány minimálně nepřesvědčivými. Správní orgán uvěřil výpovědi policistů, kteří na místě chtěli žalobci uložit blokovou pokutu za přestupek, za který blokovou pokutu uložit nelze, když jednání žalobce vyhodnotili na místě jako zcela jiný přestupek, a to přestupek dle ustanovení § 125 odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, což vyplývá ze spisové dokumentace. Již skutečnost, že policisté, kteří jsou nepochybně obeznámeni s platnou právní úpravou, chtějí uložit na místě blokovou pokutu za porušení zákona způsobem, který uložení blokové pokuty neumožňuje, musí přece vnést pochybnosti do celého případu, jakož i pochybnosti o věrohodnosti policistů.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém vyjádření k podané žalobě ze dne 28.12.2016 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 17.10.2016 sp. zn. DSH/14052/2016/Blá, č.j. MSK 64909/2016, z připojeného správního spisu Magistrátu města Havířov, správního odboru sp. zn. 358/16, z připojeného spisu žalovaného sp. zn. DSH/14052/2016/Blá a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně a žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku ze dne 11.1.2016 sepsaného na místě silniční kontroly, že dne 11.1.2016 v 13:10 hod. v Horní Suché na sil. II/475, ul. Stonavská, ve

směru na Karvinou u odbočky na Nový Svět, žalobce předjížděl nákladní vozidlo v zatáčce v úseku, kde neměl před sebou rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému předjetí, čímž porušil ust. § 17 odst. 5 písm. a), b) a c) zákona o silničním provozu, když se dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalobce byl ztotožněn podle občanského a řidičského průkazu. Z oznámení vyplývá, že jej žalobce vlastnoručně podepsal a k vytýkanému přestupku se vyjádřil slovem „nesouhlasím“;

- z oznámení přestupku ze dne 11.1.2016 č.j. KRPT-8716-1/PŘ-2016-070306, že obsahuje stejný popis přestupku jako výše uvedené oznámení přestupku sepsané na místě silniční kontroly s tím rozdílem, že je v něm uvedeno, že v protisměru jízdy žalobce jelo jiné motorové vozidlo, které muselo náhle změnit směr své jízdy, aby nedošlo ke kolizi;
- z úředního záznamu ze dne 11.1.2016 sepsaného pprap. P. F., že obsahuje stejný popis přestupku jak je uvedeno výše a především je v něm uvedeno, že policejní hlídka měla před svým služebním vozidlem jedoucí motorové vozidlo Peugeot 207, RZ X, jedoucí ve směru na Karvinou, které začalo náhle předjíždět nákladní vozidlo, když se ze zatáčky z protisměru jízdy objevilo osobní motorové vozidlo, které muselo náhle změnit směr své jízdy ke krajnici, aby nedošlo s vozidlem Peugeot ke kolizi;
- z oznámení a předvolání ze dne 22.1.2016, že Magistrát města Havířova, správní odbor zahájil řízení o přestupku žalobce, kterého předvolal na den 24.2.2016 v 9:00 hod. k ústnímu jednání. K tomuto jednání správní orgán I. stupně předvolal zasahující policisty - svědky pprap. P. F. a pprap. J. L.;
- z úředního záznamu ze dne 10.2.2016, že pprap. J. L. kontaktoval správní orgán I. stupně a oznámil mu, že se nemůže dostavit k ústnímu jednání, neboť má nařízenou služební cestu;
- z úředního záznamu ze dne 16.2.2016, že žalobce telefonicky kontaktoval správní orgán I. stupně a oznámil mu, že se nedostaví k ústnímu jednání, neboť jej ve středu pustili z nemocnice po infarktu;
- z přípisu doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 18.2.2016, že se žalobce omlouvá z ústního jednání, které bylo nařízeno na 24.2.2016 z důvodu nemoci. K tomuto přípisu žalobce připojil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti C 2324702, ve kterém je uvedeno, že je neschopen práce od 7.2.2016;
- z předvolání ze dne 22.2.2016, že Magistrát města Havířova, správní odbor předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 23.3.2016 v 13:00 hod. K tomuto jednání správní orgán I. stupně předvolal zasahující policisty - svědky pprap. P. F. a pprap. J. L.;

- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 23.3.2016, že se k tomuto jednání žalobce dostavil osobně. Při tomto jednání žalobce k věci uvedl, že dne 11.1.2016 kolem 13:10 řídil v Horní Suché na ul. Stonavské vozidlo Peugeot 207. Na ul. Stonavské před ním jelo nákladní vozidlo, které začal předjíždět před odbočkou na Nový Svět. V protisměru, když začal předjíždět, uviděl v dálce osobní vozidlo. Žalobce tvrdí, že stihnul nákladní vozidlo bez problému předjet a když byl zařazen ve svém jízdním pruhu, tak teprve v tu chvíli ho protijedoucí osobní vozidlo minulo. Neviděl, že by osobní vozidlo muselo uhýbat. Žalobce vyhodnotil situaci tak, že může bezpečně nákladní vozidlo předjet, kdy má za to, že jej bezpečně předjel. Skutečnost, že měl neoprávněně předjíždět, mu řekli na místě policisté, s čímž nesouhlasil. Dále uvedl, že „*policisté to chtěli se mnou řešit na místě blokově za 400 Kč, kdy já jsem neměl u sebe hotovost.*“ Správní orgán I. stupně vyslechl svědky pprap. P. F. a pprap. J. L. Svědek pprap. P. F. uvedl, že spatřili s kolegou nákladní motorové vozidlo s návěsem (kamion), který jel ve směru od Havířova na Karvinou po ul. Stonavské, kdy za tímto vozidlem jelo vozidlo Peugeot. Poblíž odbočky na Nový Svět začalo vozidlo Peugeot předjíždět nákladní vozidlo, když bylo vozidlo Peugeot z větší části na úrovni návěsu kamionu, tak v protisměru jízdy od Karviné se objevilo osobní motorové vozidlo, zatímco vozidlo Peugeot pokračovalo v manévru předjíždění. Vozidlo, které jelo v protisměru, uhnulo ke krajnici, jinak by došlo ke střetu vozidel. Dále uvedl, že po zastavení vozidla žalobce, mu sdělil, čeho se dopustil a chtěl věc vyřešit „*blokově*“, kdy žalobce s přestupkem nesouhlasil. Svědek pprap. J. L. uvedl, že v době počátku manévru předjíždění žalobcem, když byl na úrovni nákladního vozidla, se v protisměru objevilo osobní vozidlo. Řidič nákladního vozidla zřejmě podle jeho reakce sledoval situaci v silničním provozu a svým vozidlem uhnul vpravo. To stejné učinil i řidič protijedoucího vozidla. V jednu chvíli byla všechna tři vozidla (nákladní, osobní a žalobcovo) na stejné úrovni. Rozhodli se s kolegou věc řešit s žalobcem na místě. Správní orgán předložil žalobci i zasahujícím policistům při tomto jednání fotografie z místa přestupku, do kterých každý z nich zaznačil místo, ve kterém žalobce začal předjíždět;
- dne 1.4.2016 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku, proti kterému žalobce podal odvolání a o tomto odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 17.10.2016.

V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ust. § 75 odst. 2 s.ř.s., podle kterého soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. K jednotlivým žalobním bodům uvedených v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce namítal, že výrokem II. bylo rozhodnuto o zastavení přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu, neboť takový výrok činí rozhodnutí zmatečným a nepřezkoumatelným. Žalobce se dopustil v daný den a hodinu toliko jednoho jednání, které mohlo být hodnoceno toliko jako jeden přestupek, o němž mělo být rozhodnuto výrokem o vině a trestu. O tomto jednání nemohlo být rozhodnuto tak, že současně bude žalobce

shledán vinným ze spáchání přestupku a současně bude rozhodnuto o zastavení řízení ve vztahu ke stejné skutkové podstatě přestupku. Způsob, jakým správní orgán rozhodl, činí rozhodnutí vadným, neboť odvolání nebylo podáváno do výroku II. předmětného rozhodnutí a odvolací orgán nebyl oprávněn o tomto výroku sám rozhodovat, nýbrž měl předmětné rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že dne 11.1.2016 se žalobce dopustil jednoho skutku, kterým porušil ust. § 17 odst. 5 písm. b) a c) zákona o silničním provozu, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu. Porušení ust. § 17 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu nebylo ve správním řízení prokázáno. Správní orgán I. stupně měl skutečnost, že žalobci neprokázal porušení ust. § 17 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu, uvést pouze v odůvodnění rozhodnutí a nečinil výrok o zastavení řízení. Žalovaný postupoval správně, když napravil tuto vadu a změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že vypustil jeho výrok II. Změna rozhodnutí by totiž měla být odvolacím orgánem preferována před zrušením rozhodnutí a vrácením věci k novému projednání, jestliže jsou k tomu splněny zákonné předpoklady, což v daném případě byly. Podle ust. § 82 odst. 3 správního řádu *pokud odvolání směřuje jen proti některému výroku rozhodnutí nebo proti vedlejšímu ustanovení výroku, které netvoří nedílný celek s ostatními, a pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků, nabývá zbytek výrokové části právní moci, umožňuje-li to povaha věci*. V předmětné věci se oba výroky prvostupňového rozhodnutí týkaly jednoho skutku, tudíž tvoří nedílný celek a výrok II. nemohl samostatně nabýt právní moci. Žalovaný postupoval v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť touto změnou výroku nehrozila žalobci újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se;

- žalobce namítal věrohodnost výpovědi policistů a dále tvrdil, že mu vina nebyla ve správním řízení prokázána. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že není pravdou, že by správní orgán zčásti svědeckým výpovědím uvěřil a zčásti nikoliv. Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí přesvědčivě odůvodnil, proč nedošlo k porušení § 17 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu. K porušení ust. § 17 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu nedošlo především proto, neboť zatáčka, ve které žalobce předjížděl, není prudká a výhledové podmínky nebyly omezeny tak, aby žalobce neměl před sebe rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému předjetí, s tímto závěrem se krajský soud ztotožňuje. Přestože se jednalo o jedno jednání žalobce, tak tímto jedním jednáním porušil žalobce jak ust. § 17 odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu, tak i ust. § 17 odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu, přičemž je irelevantní, kde došlo k započetí manévru předjíždění, neboť teprve při přejíždění (po určitém časovém odstupu od započetí manévru předjíždění) došlo k porušení výše uvedených zákonných ustanovení. Krajský soud dospěl k závěru, že přestupkové jednání žalobce bylo dostatečně prokázáno. Úřední záznam ze dne 11.1.2016, oznámení přestupku ze dne 11.1.2016, fotodokumentace místa spáchání

přestupku a důkaz svědeckou výpovědí zasahujících policistů pprap. F. a pprap. L., byly za daného stavu dostatečné k objasnění skutkového stavu věci. Oba zasahující policisté shodně uvedli, že když žalobce předjížděl nákladní vozidlo, tak protijedoucí osobní vozidlo muselo uhnout, aby nedošlo ke střetu vozidel. Toto pozorovali z dostatečné blízkosti, tudíž je velice nepravděpodobné, že by se ve svém pozorování policisté mylili. Krajský soud hodnotí výpovědi policistů za přesvědčivé a věrohodné. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.7.2014, č.j. 10 As 108/2014-25). Krajský soud se rovněž ztotožňuje s názorem žalovaného ohledně případného znaleckého posudku, znalecký posudek nebyl nezbytný pro zjištění skutkového stavu. Skutečnost, že žalobce předjížděl vozidlo, před které se nemohl bezpečně zařadit a skutečnost, že předjížděním omezil řidiče protijedoucí vozidla, byla v důkazním řízení nezvratně prokázána;

- žalobce poukázal rovněž na skutečnost, že policisté oznámili spáchání zcela jiného přestupku. Správní orgán uvěřil výpovědi policistů, kteří na místě chtěli žalobci uložit blokovou pokutu za přestupek, za který blokovou pokutu uložit **nelze**. Tuto žalobní námitku hodnotí krajský soud také jako nedůvodnou. Krajský soud souhlasí s žalobcem v tom, že ze strany policistů došlo k pochybení, když přestupek žalobce nesprávně kvalifikovali pod ust. § 125 odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a chtěli žalobci uložit blokovou pokutu. Je ovšem nutné zdůraznit, že právní posouzení věci Policií ČR není pro správní orgán závazné. Toto pochybení policistů, nemůže zpochybnit to, jak vnímali a viděli skutkový děj, při kterém žalobce předjížděl nákladní vozidlo, který nejen při výslechu jasně a srozumitelně popsali (jednání žalobce je popsáno i v úředním záznamu ze dne 11.1.2016 a v oznámení přestupku ze dne 11.1.2016).

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 11. května 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce